

O različnih živalskih oblikah in vrstah

4. avgust 1872

Že mnogi med vami, kot tudi številni ostali, so si belili glavo z vprašanjem, zakaj je toliko različnih živalskih vrst, katerih uporabnost, kot ljudje ne razumete in katerih zunanja oblika po vrhu vsega ni niti najmanj skladna z estetskimi pravili in je v vaših očeh grda, med tem, ko bi od Mene kot Stvarnika vendarle lahko pričakovali, da bom Jaz vse ustvaril, kot vredno Mene, torej obdarjeno z najlepšimi oblikami.

Tako sodite vi, tako sodijo mnogi ljudje in naravoslovci, ki vsepovsod pričakujejo, da bodo naleteli na stvari, ustrezajoče njihovi predstavi, ne pa na takšne, kakršne sem v skladu z Mojo modrostjo hotel Jaz. No, kot pravi vaš pregovor: "Vsaka ptica poje, kakor ji je zrasel kljun." In tako moramo odpustiti tem učenim gospodom in mnogim drugim tuhtačem in dlakocepem, če v svoji slepoti govorijo o stvareh, ki jih ne razumejo in jih tudi nikoli ne bodo.

Da pa bi vam vendarle podal dokaz, da sem Jaz popustljiv, kakor sem vedno bil s Svojimi nezrelimi otroki, da jim odpuščam tudi te smešne in nerodne sodbe, a vseeno želim, da bi vsaj med manjšim številom Mojih privržencev prevladalo boljše mnenje, vam bom tudi tukaj – kot tudi že ob drugih priložnostih – dopustil vpogled v Izidino tančico, dokazujoč Mojim privržencem in častilcem, da vse kar se v svetu kaže vašim očem kot nerodno pravzaprav ni takšno; in da je "stari Bog" zagotovo že dolgo pred vami vedel, kaj dela, še preden je sploh obstajala zamisel, ali naj človeško srce bije ali ne! Torej preidimo k stvari.

Opažate veliko živali, katerim vzroka za obstoj ne morete dojeti, medtem ko morate vendarle predpostavljati – ker sem jih ustvaril Jaz – da nekje obstaja nek "zakaj".

Glejte, če bi resnično razumeli vaše računstvo tako, kot ga obvladam Jaz, in ne bi imeli samo nejasne skromne predstave o globokem pomenu vaše matematike, bi mnoge stvari lažje dojeli.

Res je, matematika ali računstvo vas uči, da sklepate iz znanega k neznanemu. Uči vas pravilno razmišljati, pravilno sklepati iz enega k drugemu. Vendar pa je med tem razmišljanjem in sklepanjem vedno znova takšna razdalja kot med končnim človeškim bitjem in med neskončnim Bogom. Dasiravno On upošteva iste načine sklepanja, kot ste jih vi odkrili v matematiki, ob tem računa, sklepa in razmišlja tudi še na popolnoma drugačen način, kot vi še šibki in nezreli otroci mogočnega Gospoda in Boga.

Iz tega sledi, da ko uporabljate vaše norme razmišljanja in sklepanja za Moje besede, se vedno pojavljajo vrzeli, kjer človeško razmišljanje ne zadostuje, ker med obema leži Božanska misel.

Recimo, poznate veliko vrst žuželk, katerih koristnost ne razumete, medtem ko dnevno občutite njihovo nadležnost, razen če se proti njim ne zaščitite z vsemi razpoložljivimi sredstvi. Poznate tudi mnogo drugih živali, ki živijo samo zato, da požirajo druge, njim podrejene živali in potemtakem živijo samo zaradi plenjenja.

Poznate tudi mnogo drugih živali, ki so vašim očem postale znane šele z uporabo

mikroskopa in so opremljene z ustvarjalno energijo ter z dolgoživostjo, ki puščata daleč za seboj višje živali in celo človeka.

V živalskem kraljestvu vidite torej mnogo nasprotij, za katere nimate razlage, če pa pozorno pogledate posamezno žival, se izkaže, da je ustvarjena v tako čudoviti obliki in se ohranja s tako veliko skrbjo zato, da njena vrsta ne bi propadla. To nujno vodi do zaključka, upošteva obliko takšne živali, njeno življenje in njeno izjemno moč razmnoževanja, da mora vendarle obstajati veliki razlog, da sem takšne majhne živali obdaril z lastnostmi, za katere sem prikrajšal celo vas razumska človeška bitja, Moje otroke!

In tako vas potem mučijo dvomi, ne vedoč kaj naj si mislite o ustvarjenem, niti kaj o Stvarniku.

Glejte, da bi vam to anomalijo oziroma izjemo od pravila vsaj malo natančneje pojasnil, vas moram popeljati na področje, ki je popolnoma drugačno od materialnega. Začeti moramo namreč z Duhovnim, kateremu služi materija zgolj kot ovoj.

Edino z duhovnimi očmi se lahko potem vidi tisto, kar bo večno ostalo nedostopno telesnim in tudi razumskim očem. Zamisel nekega Boga, že kot duhovno Bitje, vnaprej pogojuje, da morajo biti Njegove stvaritve duhovni proizvodi!

Če pa Bog želi ustvariti nek svet ali nek vidni izraz Svoje Božanskosti, mora v ustvarjenem osnovati tudi določeno lestvico, ki ustreza ustaljenemu razmišljanju in mora obstajati kot osnova obstoja in ohranitve ustvarjenih svetov. Edino tako je potem možno življenje, stremljenje in napredovanje kvišku od najnižjega k najvišjemu, katerega pravi namen je izražen z besedami ali pojmi "nastajanje", "obstajanje" in "izpopolnjevanje."

Potemtakem ima vse ustvarjeno za svojo osnovo bolj ali manj neko duhovno načelo; v vsem, kar obstaja, je skrito nekaj Moje Božanskosti!

In kakor se to Božansko lahko in mora razširjati na nadaljnje stopnje, tako mu je dodeljeno ustrezno telo, ustrezna notranja ureditev in ustrezna življenjska doba.

V naravi ne obstajajo skoki, ampak vselej samo tihi prehodi iz ene živali v drugo. Ti prehodi so zahtevali mnoge stvaritve, ki so kot srednji členi omogočile te priprave za prehod iz ene stopnje v drugo. In ti srednji razredi, razumljeno v duhovnem smislu, so prav te živali, ki vas tako često mučijo, ker ne veste, zakaj pravzaprav obstajajo.

Ob svojem sklepanju namreč popolnoma pozabljate, da so za napredek v duhovnem smislu, kakor mora razmišljati Stvarnik nekega veselja, potrebne drugačne ravni logičnega razmišljanja, ki so popolnoma različne od vaših.

Vendar je pri mnogih izmed teh živali prisoten še drugi vzrok za njihovo obliko in njihovo življenje, ne služijo namreč samo kot srednji členi in prehodna bitja, temveč

so tudi dodatno vzajemno učinkovanje za spodbujanje duhovnega napredka bitij, ki so daleč nad njimi.

Glejte, stenice, uši, bolhe ter vse druge žuželke, ki vas še posebej nadlegujejo, so za vas duhovni pobudniki, da tako skrbite za svoje telo in domovanje, da bi bilo telo vredno razumskega duha in da bi domovanje z upoštevanjem načel čistoče izboljšalo tudi vaše zdravje, da ne bi kot prašiči v umazaniji in blatu, bolj padali, kakor pa se vzpenjali kvišku.

Te živali in tudi še druge nadloge človeka imajo zdaleč višjo poslanstvo v svojem življenjskem namenu kot si mislite. V njih je uresničena vmesna stopnja med nižjo in nekoliko višjo inteligenco, odeto v telo, kar tudi ne morete dojeti. V moči in vztrajnosti vas daleč prekašajo in bi vam lahko bržkone pokazale (če bi z duhovnimi očmi opazovali duhovne stopnje), kolikor je potrebno, da se nižja Božja iskra naredi sprejemljiva tudi le z milijonti del vašega razuma.

Za tisoče in tisoče najnižjih živali nadaljnji razvoj sploh ni možen in svoj postopni vzpon lahko začnejo edinole tako, da kot hrana višjim živalim, združene v tisočih, šele družno lahko predstavljajo eno samo višjo žival.

Najmanjše infuzorije in enoceličarji, kot jih vi imenujete, kakor tudi koralni črvi in drugi raki, so tam samo zato, da s svojimi telesi pomagajo pri izgradnji višje zemeljske skorje ter jo s tem naredijo trdno in tudi zadostno količino mineralov in kamnov iz morske vode, katero spremenijo v trdnejše substance lastnih teles in tako z njimi v utrjena gorovja ali kamnine.

Ker pogosto lahko na milijone teh mikroskopskih živalic živi v eni sami kapljici vode, gotovo lahko sami razumete, da mora biti njihova sposobnost razmnoževanja izredna, da izgradijo v času, ki sem jim ga določil Jaz, zemeljsko skorjo vključno z njenimi gorami, ki zlahka nosi vse, kar je na njej, in se je zmožna upirati ekspanzijski sili uparjenih elementov v njeni notranjosti.

Glejte, pri vas mora vojak financirati svojo obleko, svojo vzdrževanje in pravzaprav vse, kar potrebuje, s plačo, ki mu je dodeljena. V vaši deželi ni niti ene vozne poti, kjer je tisti, ki vozijo po njej, zanjo in za njeno vzdrževanje ne bi plačevali iz mitnine, ki so si jo sami naložili. Prav zares, celoten kompleks vašega kraljestva živi in obstaja le tako, da morajo vsi, ki živijo znotraj njegovih meja, finančno kriti celotne potrebe države z njenimi uradniki in kralji, tako da je država, ko kot takšna nima nobenega denarja, zgolj upraviteljica zaupanega ji denarja.

Kakor vi delate v eni državi, delam Jaz v svetovih. Vsak svet se mora sam zgraditi, sam ohranjati in se sam izpopolnjevati, da bi v sebi za bodoči prehod v drugačne razmere pripravil tamkaj potrebne oblike.

Najmanjše živali, ki jih s prostim očesom komajda vidite, gradijo skorjo vaše zemlje,

prispevajo k življenju milijonov drugih živali in pomagajo olepševati in utrjevati zemeljsko površje. Nekoliko višje živali, v katerih si Moja Božanska iskra kot skoraj popolnoma razvit občutek, že lahko prilasti tudi več stvari, morajo biti nosilke in vzdrževalke spet višjih živali in tako postopoma naprej vse do človeka. Kjer so prisotne velike plodne sile, tam so blizu tudi požiralci teh sil, ki potem primerno brzdajo to razmnoževanje, da ostane znotraj postavljenih meja!

Tako obstaja ubranost celote. Od duha ujetega v trdno kamenje do svobodnega človeka se vleče tiha vez prilikovanja ali asimilacije, kjer eden lahko obstaja zaradi drugega, kjer se eden lahko izpopolnjuje preko drugega in se tako lahko preko človeka ponovno vrne v duhovno kraljestvo, od koder je nekoč izšel.

Leta ne bi zadostovala, da bi vam Jaz lahko objasnil Zakaj, začnši od najmanjše infuzorije vse do slona, da bi vam nazorno prikazal samo en razred najnižjih mehkužcev in vzrok, zakaj so tako oblikovani, zakaj so ti majhni inteligentni delci rastlinskega življenja v tej obliki v tem elementu, bodisi v vodi, zemlji, zraku, in zakaj so potrebna takšna preoblikovanja, da mora biti takšna navidez zanemarjena žival oblikovana tako in ne drugače, da bi lahko izpolnila svoj namen.

Torej bi morali najprej prepoznati te ureditve in njihov "Zakaj", preden bi se vam porodilo vprašanje: Zakaj torej obstaja celotna žival, s kakšnim namenom, in na katerem delu lestvice?

Kje je vaša znanost, ki bi lahko to razložila! Samo pogledajte si malo živčno vrv v živemu telesu, kaj je ona? Ali je vodja, ali razmnoževalka organskega in živalskega življenja? Ali živi, ali pa samo razmnožuje življenje? Najprej morate obravnavati samo takšna vprašanja, če želite razumeti celotno žival. Kje so knjige, ki bi zadostovale, da bi vam dale nit skozi labirint "Zakajev"?

Tukaj človek kot končno bitje doseže meje svojega znanja, meje svojih sposobnosti razumevanja. Tukaj se začne Bog, Stvarnik, ki lahko človeku reče edinole: "Nezrel otrok! Kaj boš s svojim omejenim dojemanjem tega, kar je ustvaril Bog, neskončno Bitje? Živčno vlakno je in bo ostalo zate večna uganka. Kako boš šele lahko kritiziral in sodil ustvarjeno bitje, sestavljeno iz milijonov delov, ki v različnih oblikah vendarle izražajo eno samo stvar, namreč stopnjo duhovnega delca, minimum velikega Stvarnika? Stvarnika, ki so se Mu vse te ureditve zdele nujne, da tudi takšna drobcena iskra ne bi bila večno prikrajšana za zmožnost napredovanja? Kje je tvoja modrost in kje je Moja? Dovolil sem ti le nekaj, in to je, da lahko gledajoč z duhovno zbuženimi očmi slutiš in se naučiš ljubiti velikega Stvarnika, kot svojega duhovnega Očeta! Vendar je dojemanje Njega celo iznad meja celotnega duhovnega kraljestva. Kajti edino Jaz Sam sem popolnoma neskončen, nisem bil nikoli ustvarjen, in vi,

dasiravno ste Mi še tako blizu, ste kot ustvarjena bitja vendarle večno omejeni in nepopolni!".

To Moji otroci, razumite! Dojemite to, pa boste zlahka dojali, da mora tako, kakor ob počasnem napredovanju duhovnih delcev v posameznih bitjih in razredih, biti tudi zunanja oblika teh živali prilagojena tako zahtevam duha, kakor tudi telesu, ki mu pripada!

Tako kot se pri vas ljudeh na obrazu in na celotni obliki deloma odraža duhovna notranjost in lahko pri človeku po njegovih potezah deloma prepoznamo, ali v njem prebiva plemenita ali nizkotna človeška duša, je tudi oblika celo najnižjih živali, celo do tistih, ki so blizu človeku, namreč opic, vselej odraz vrojene jim iskre. Zaradi tega ob še vedno nerazvitih čutih in sposobnostih tudi oblike ne morejo ustrezati lepotnim načelom najvišje človeške duhovne oblike. Kajti prav duh ima ob svoji nezrelosti še drugačne zahteve in potrebuje drugačno ureditev, da ustreza svojemu namenu. Duh sam je tamkaj v svoji duhovni obliki še vedno zarodek na najnižji razvojni stopnji, in je potemtakem lahko tudi ovojnica, ki ga obdaja, edinole enostavna kot je on!

Edini dejavnik, ki določa obliko živali, je področje, v katerem morajo živeti, se množiti in razmnoževati. Le-to pogojuje pri neki tisoč, pri drugi pa sploh nobenih nog: pri neki eno oko, pri drugi mnogo oces; pri neki le eno čutilo za tip, pri drugi pa mnogo. Toda vsepovsod je zunanja oblika fizični odraz stopnje, na kateri se nahaja v njej zaprta duhovna iskrica.

In prav zato pogosto naletite na živali, ki se vam zdijo grde, ker sodite zviška. A če bi lahko od spodaj navzgor duhovno videli te razrede in stopnje, skozi katere se mora takšen duh prebiti, preden lahko dospe do večjega samozavedanja, bi imeli obliko, ki je primerna za njegovo izoliranost, za najbolj primerno, saj lahko le tako in nikakor drugače ustreza njegovim duhovnim in materialnim potrebam.

Vse vaše predstave glede estetske oblike ste izpeljali iz človeške, to ste vzeli kot osnovo, kot vzorec, ker sem vas nekoč tudi Jaz ustvaril po Svoji podobi. Toda oblike živali se ne morejo ocenjevati po tej človeški preprosto zato, ker v živalih notranja duhovna oblika ni popolna, ni popolnoma jasno izražena in še vedno potrebuje mnoge dodatke, preden se lahko duhovno in telesno približa človeški. In celo tam, kjer se najbolj približajo človeku, kot je primer pri opicah, živalim primanjkuje edina, toda najvišja lastnost, ki naredi človeka človeškega. To je osvoboditev iz povodca narave (instinkta ali nagona) in mu je kot zaključku stvarstva dan najvišji duhovni dar svobodne volje, osvobojene nagona, da je kot svobodno bitje osvobojen tudi vseh spon in vezi njemu podrejene narave, gospodar samemu sebi in duhovni gospodar stvarstva!

Oblika pajka, hrošča ali kakšne druge žuželke, ptice ali štirinožca je prav tako dana glede na lepotna načela, ki so znana edino Meni, in nam dajejo slutiti različne prazčetke lepote, kakor tudi njihov vrhunec v človeški obliki. Vendar je še vedno preveč skrita po vplivom, ki ji ga nalagajo dejavniki kot so bivališče, prehrana in namen obstoja.

Tam prikriti duhovni obliki primanjkuje lepote, in tako mora tudi njeni ovojníci primanjkovati lepota. Toda lahko ste prepričani o tem: veriga zamisli gre skozi celotni organski svet, ki počasi pripravlja eno obliko iz druge, vpeljujoč eno v drugo. Vedno dodajajoč, vedno izpolnjujoč, dokler v človeškem telesu ni dosežen zaključni zidak vsega stremljenja. Začenši s trdnim kamenjem do človeka, slednji razvije logično ali matematično predstavo o najvišjem Bitju, o Bogu, ki je v ljudeh želel ustvariti Svojo duhovno (in fizično) podobo, katere vse ostale živali gledajo s spoštovanjem, v njem slutijo, če že ne prepoznajo, ne samo svojega gospodarja, temveč tudi svojega prijatelja in njihov najvišji cilj.

Vendar ne upoštevajte človeka, kakršen je sedaj, ampak si zamislite človeka, kakršnega sem Jaz ustvaril, ko je čist in neomadeževan izšel iz Moje roke kot Moja podoba in končni proizvod duhovne sposobnosti ter najlepše materialne oblike.

Tako je bila človeška oblika nekoč izraz svojega duha iz Mene; takšen resnični izraz mora ponovno postati!

Ko se je požlahtnil, bo tudi živalski svet, ki ga obkroža, sodeloval v tem požlahtnjenju. Ne bo zaostajal za njim, tako, da bo človek, čeprav bo požlahtnjen, vendarle ostal v enakem razmerju z živalskim svetom, ki ga obkroža, kakršno sem nekoč ustvaril Jaz.

Nekoč je človek razumel živalski svet bolj kot sedaj; ta je bolj ubogal človeka in ni bil njegov sovražnik. Vendar se je človek oddaljil od svoje prvotne oblike, "postal je drugačen, medtem ko je živalski svet ostal enak." Zato, ker je človek postal večini živali znan samo preko njegovih sovražnih namenov, gleda živalski svet na sedanjega človeka z večjim strahom in grozo, kot na svojega sovražnika. Nežno razmerje, ki je od začetka obstajalo med obema, je uničeno, mesto prijatelja je zavzel izprosen sebičen vladar.

Sedaj je človek pogostokrat prisiljen, da zaščiti lastno življenje pred napadi živali, ki so v najbolj zgodnjih časih mirno ležale pod njegovimi nogami in ubogale samo njegove zapovedi.

Tako je človek zlorabil svojo svobodo in miroljuben svet spremenil v razbojniško jamo, kjer seveda lahko vladata samo še strah in sovraštvo, nič več pa ljubezen in zaupanje.

Vam maloštevilnim, ki še vedno verujete v Mene, v Moj nauk, prav vam pošiljam te

vrstice, da bi v njih našli nov dokaz Mojega prizadevanja, ne da bi ob tem krnil vašo svobodo, ki sem vam jo dal, da bi vas ponovno spreobrnili v takšna človeška bitja, kot so bila tista, ki so nekoč izšla iz Moje roke, in kakršni naj bi ljudje postali, če naj skladno z njimi zemlja zopet postane Raj, Rajski Vrt svojim prebivalcem!

Vam so namenjene te vrstice, da bi iz njih lahko razbrali neskončno ljubezen in dobroto, ki jo Jaz gojim do vas, da se noben duševni ali duhovni delec, ki sem ga nekoč postavil v širne prostore Mojega stvarstva, ne bi izgubil, temveč da bi se primerno spoštoval. Še več, kolikor je le mogoče dodati k njihovi popolnosti, da bi vsa bitja – preprosta in sestavljena, infuzorijska, enoceličarska, živalska in človeška – nekoč v prihodnosti na dolgi poti k popolnosti, očiščena in dozorela, lahko ponovno vstopila v duhovno kraljestvo, iz katerega sem jih nekoč poslal, da preidejo skozi svoje poskusno življenje na vseh stopnjah Mojega duhovnega in materialnega kraljestva in da bi družno z najvišjim in najbolj inteligentnim duhom svetovnega in zemeljskega stvarstva, lahko v človeku oblikovali Meni vsečno celoto!

Kaj je namreč povzetek predhodno rečenega? Da je edino Ljubezen glavni dejavnik, ki, čeprav na začetku loči duhove, vendarle služi edino enemu namenu, namreč da jih na koncu vidi toliko bolj globoko poenotene ali povezane (ker so popolni)!

Da pa bi se ta enotnost cenila tako, kot pristoji duhovom, Mojim potomcem, se mora le-ta priboriti in zaslužiti; kajti samo "zaslugi pripada krona!"

Zavest o dosegih ima za posledico blaženost posedovanja. Potemtakem tudi vi stremite po tem, da pridobite, kar sem vam Jaz namenil, da boste kot Moje podobe tudi vredni in odslužili ime: "Moji otroci"!

Vsa ta svetloba milosti, ki vam jo Jaz od časa do časa pošiljam, služi temu, da bi vedno bolj in bolj spoznavali, da vam tako, v najmanjšem enoceličarju, kakor tudi v vašem bližnjem, eden in isti Bog vselej pridiga isto stvar, ki vam tudi narava kliče med vsakim sprehodom in z vsakim utripom kot časovnim obdobjem:

"Nikoli ne pozabite, kakšen je cilj vašega stvarjenja! Uporabite vsako minuto, vsako Mojo besedo, da izpolnite ta namen!", kajti kmalu bo prišel čas, ko bosta zrno in pleva ločena. Blagor tistim, ki so uporabljali čas in besedo tako, da so bili vzgojeni v zrno za rodoviten, poživljajoč nebeški kruh, ti bodo lahko varni in mirno nadaljevali pot popolnosti, ko bom prišel kot edini Pastir, da bom zbral Svoje ovce pod Mojo zaščito, kar se bo tudi kmalu zgodilo! Amen

[Gottfried Mayerhoffer](#)
[Skrivnosti življenja](#)